

1859-05-27

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Georgia Skovgaard omtaler den
kommende koncert i et brev dateret
mandag d. 23. maj. Stempleet på dette
brev er d. 27. maj.

Generel kommentar:
Læsevejledning
Foto 1 viser side 4 og 1
Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Vordingborg, Iselingen

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Omhandler en koncert og børnene. Georgia udtrykker også sin længsel
efter P.C. Skovgaard og den afdøde maler J.Th. Lundbye.

TRANSSKRIFTION

Mappe 7 brev 10

til Hr. Landskabsmaler Skovgaard

Iselinge pr

Vordingborg

Thorsdag Aften

Min Kjære, kjære Mand!

hvor det dog er svært, denne Gang at undvære Dig! ja, jeg skulde vel tie
stille dermed, men jeg kan ikke; Dagene gaae saa trang, med pylreri og
piveri; Feber har han vel egentlig ikke havt siden, men daarlig er han dog
hver gang det er Febertid og saa saa vanskelig, at der ingen Ende er
derpaa.

Igaar var FASTER og i dag Moster her, det gjør saa godt, naar jeg er ganske
ene med det, saa gaar det rigtignok over Kræfterne. Men med Guds Hjælp
bliver det vel snart bedre, og ialtfald maa vi jo være glade, at det ikke er
noget farligt

-2-

eller smitsomt, det synes jeg især var saa fælt.

Det var da godt jeg fik Billetten, for det var en deilig Concert, som jeg
havde meget godt af; desværre kunde Titus ikke være med, som jeg havde
glædet mig til, han skulde have noget Besked om Examen | (idag er den
begyndt ude i Hirtchholm),| saa jeg sad ganske alene og var meget bange
for at falde i Søvn, tilmed i den Varme, men det var heldigviis ingen Musik
til at falde i Søvn over, bare du havde været med! da jeg gik derfra ned ad
Trapperne rystede Knæerne under mig, saa videre er jeg da ikke, men det
var allerede en heel Deel at kunne høre og nyde.

Over den daarlige Deia glemmer jeg nok reent Niels, han er da som
sædvanlig den allersødeste, blødeste, lækreste Unge; sine Spyttekonster

-3-

driver han til stor Fuldkommenhed, saa man kan faae Ansigtet fuldt, og
hans egen lille stive Paryk er fuld af smaa hvide Perler; jeg har derfor
tænkt, at det var et passende Motiv til saadan et lille pludre Springvand,
f.x. midt imellem de to store Dreng paa Udstillingen.

Kort sagt han er allerkærest. Og trods alt sin Vanskelighed er Deia sød og velsignet. Jeg tænker Du vil ligesaa gjerne høre som jeg vil snakke om Ungerne, ellers var det et kjedeligt Brev; men det er nu hvad der i disse Dage opfylder mig saa helt og holdent, saa der kun er Plads til en Ting til, at længes efter min Mand; det er underligt nok forresten, at, naar jeg længes efter Dig; er det som om Længslen efter Lundby ogsaa fik mere Magt; Du kan vist ikke forstaae hvad jeg mener, jeg kan tit selv ikke forstaa det; jeg drømte meget om ham i Nat, baade trangt og glædeligt; jeg gaar rent op i Længsel i denne Tid; jeg længe efter

-4-

at faa D. rask, efter Dig efter de kjære jeg har mistet; kun Niels hører helt og holdent Øieblikket til.

Man skulde tro Du var reist til Amerika! saa tosset en Kjelling jeg er.

Din G.

Jeg synes det var bedst de lod Dig selv vælge; de trofaste Mennesker! Om forladelse

Men kjør, kjør, Mand!
 hvor det dog er godt, denne
 Gang at en Gæst sig! ja, jeg
 skulde vel tilfælde den med,
 men jeg kan ikke; Dagene gaa
 for travl; med pynteri og
 pinner; Fader har been vel agtet.
 Lige ikke haat p' den, men der.
 Lige er been dog hore af gang det
 er Faderlid og for far væpne.
 Lige, at der iagen lide er der.
 Gæst var Fæfles og idag koffer
 her, det gjør far godt, naar
 jeg er væpne ene med det,
 far gæst det rigtig nok over
 Krafte. Men med Guds tilfælde
 bliver det vel snart bedre, og
 ialfald mer vi jo vere glade,
 at det ikke er noget bænkt

eller Jantthout, det synes jeg for driver han til stor Fuldkommenhed
var færdigt.

Det var da godt jeg fik Biletten, og hans egen lille første Prøve er
for det var en rigtig Concert, fuld af fine kvile Perler; ja
som jeg havde meget godt af, da her derfor tænkt, at det var
være kunde T. nu ikke være med, et passende Motiv til freden
som jeg havde glædet mig til, her et lille pænt Springvand
skulde have været Bækked om
Egamen, ^(i det endelige og i det sidste) for jeg sad ganske alene
i var meget bange for at falde
i Søen, tilmed i den varme, men
det var heldigvis ingen Skæbne
til at falde i Søen over, bare du
havde været med! da jeg gik
derfor med ad Trappen oppe
Korsets under mig, for vi kan
jag de 10, men det var allerede en
hel Del at kunne bære og nøde.

Over den dædlye Dens glæmmer jeg
nok rent Niels, her er da som
formentlig den aller bedste, blødeste
Lokkroften Vage; fine fagte Klæder
og i Longfel i denne Tid, jeg længes efter

for man kan færdiggjort faldt,

fuld af fine kvile Perler; ja

her derfor tænkt, at det var

et passende Motiv til freden

l. p. mit mellem de to fine

Drønge, som klædte mig.

Her sagt her er allerede

og trods af sin Tænderlighed er den

fuld og velkommet. Jeg tænker du

vil besøge mig her som jeg vil

frække om længere, eller var det

et kjædeligt Brev; men det er en

hvad der i disse Dage opfylder mig

for hult og kedeligt, for det kan

er Plads til en Ting til, at bære

efter min Skæbne, det er underligt nok

forventer at være længere efter D. og

er det som om Longfelen efter Landet ofte

kik mere blegt; Du kan vist ikke tænke

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for

hvad jeg mener, for her er det hele for